14

Červen 2026

SLUCHOVINY

Střední škola, základní škola a mateřská škola pro sluchově postižené, Olomouc, Kosmonautů 4

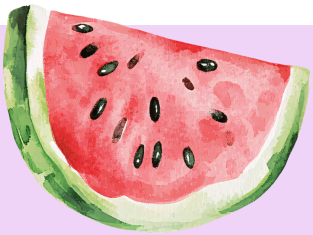
130 výročí založení školy (1894 – 2024)

Střední škola, základní škola a mateřská škola pro sluchově postižené, Olomouc, Kosmonautů 4

Fakultní škola Pedagogické fakulty a Fakulty tělesné kultury Univerzity Palackého v Olomouci

Překlad do ZJ

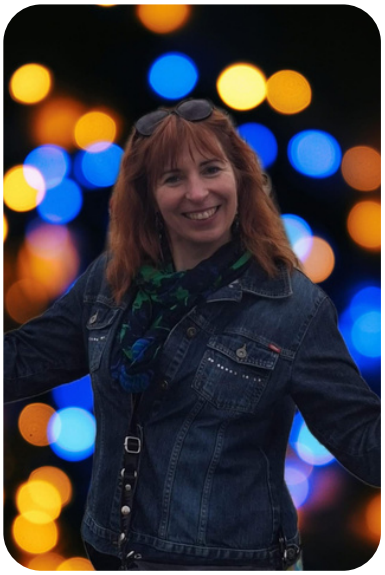
ÚVODNÍ SLOVO

Milí čtenáři,

V minulém čísle Sluchovin jsem vám trochu popsala, jak náš časopis vychází, a nyní pro vás píšu další příspěvek. Je to z toho důvodu, že musím napsat větu: „Někdy něco začíná a někdy něco končí.“ Nastal u mě čas se rozloučit. Čeká mě stěhování do Nového Města na Moravě, dostala jsem nabídku pracovat v podobné speciální škole v místě, kde od září budu bydlet.
Za těch devět let jsem zde hodně zapustila kořeny. Uvědomila jsem si, po svých pracovních zkušenostech, že práce ve školství je jedna z nejnáročnějších. Vyžaduje od každého z vás velkou dávku trpělivosti, empatie, schopnost spolupráce, neustále se musíte vzdělávat, vyřizovat spoustu administrativních věcí. Někdy si říkám, že na jednoho člověka je to množství práce ve školství mnohdy nadlidský výkon. Spousta z vás tuto práci bere jako své poslání. Je krásné spolupracovat s vámi, které práce baví. Bude se mi stýskat po vás, kteří jste se stali mými přáteli, po žácích, po dobré kuchyni, po nápadech školníka Tomáše, po vašich úsměvech.

Děkuji paní ředitelce Martině Michalíkové a mé vedoucí Marcele Štolcarové za to, že při výběrovém řízení vybraly právě mě a celých devět let mi pomáhaly. Děkuji panu zástupci Václavu Vojákovi za podporu a pomoc s metodikem prevence. Děkuji Míše, Kristínce, Markétce, Janičce, Tomášovi, Lucce, Pavlínce, Kristýnce, Ivance, Katce, Evičce, Lence, Davidovi .....a tak bych mohla psát další a další jména, až bych Sluchoviny zcela zaplnila.
Sluchovinám přeji, ať mají stále hodně čtenářů. Kolegům přeji, ať je práce stále baví a mají radost ze svých žáků a studentů. A nebojte se, v novém školním roce se ráda za vámi podívám, zůstali jste v mém srdci.

Regina Valentíková, učitelka SŠ

Překlad do ZJ

SLOVO ŘEDITELKY ŠKOLY

Vážení a milí čtenáři Sluchovin, přátelé školy.

Letošní školní rok jsme měli zase mimořádně pestrý. Nápady kolegů, jak udělat výuku zajímavou, chuť vymýšlet, realizovat, shánět, být si nápomocen… jsou natolik intenzivní, že je vnímají i návštěvníci školy, kteří nejsou přímo účastni konkrétních situací.

Kdysi jsem vstupovala do funkce ředitelky školy s tím, že budu vést školu výhradně s takovýmto kolektivem lidí. Po čase se moje představa skutečně naplnila. Není pochyb, že k současné podobě školy velikým dílem přispěla naše milá Regína Valentínová, paní učitelka SŠ.

Zavzpomínejme:

Vážená paní Valentíková,

s potěšením Vám sdělujeme, že jste mezi mnoha kandidáty na pozici učitelky v naší škole uspěla a byla jste komisí vybrána jako nejlepší. Těšíme se na spolupráci s Vámi.

Olomouc, prázdniny 2017
Martina Michalíková, ředitelka školy

A co tomuto sdělení předcházelo?

… „Do konce týdne Vám dá škola na vědomí výsledek konkursního řízení. Na shledanou.“
Za paní Valentíkovou se zavřely se dveře:

„To byla zajímavá paní.“
„Byla. Čiší z ní něco mimořádného.“
„Zvláštního.“
„Byla milá a stále se usmívala.“
„Co fakt, že poslední léta nepracovala ve školství? Neudolají papíry její náboj?“
„Dělala s lidmi spoustu zajímavých věcí, to tady uplatní.“
„Je trochu tajemná – to je taky výzva!“
„Vyzařuje dobro, lásku k lidem.“
„Stále se usmívá – usmívají se jí oči.“
„Něčím nás určitě překvapí…“

Marcela: „Já ji beru!“ Martina: „Já taky. Co vy ostatní?“ „Souhlasíme.“

SLOVO ŘEDITELKY ŠKOLY

Co následovalo?

Milá kolegyně,

téměř každý nový zaměstnanec přinese do školy nový pozitivní impulz. I s tímto očekáváním si nové kolegy vybíráme. Vy jste na svůj ojedinělý a srdečný přínos škole, všem zaměstnancům, dětem i rodičům nenechala dlouho čekat.

Vaše energie, chuť dělat věci opravdově, neotřele, přinášet nápady a vtáhnout všechny kolem sebe do jejich realizace nás očarovala. Velmi rychle jste se pro všechny z nás stala z „kolegyně paní Valentíkové" naší milou Regínou.

Co se děje nyní? Regína se stěhuje.

Drahá Regínko,

vryla ses mi pod kůži – a věřím, že nám všem – opravdu hluboko. Zanechala jsi ve škole silnou stopu, která Tvé nástupce bezpečně a dobře povede dál. Mně osobně bude Tvůj odkaz dávat jistotu, že dobro zkrátka plodí dobro.

Ať se Ti v další části Tvého zajímavého života vede jen skvěle! Tvým novým kolegům Tě z celého srdce přejeme, ale zároveň jim i nepokrytě závidíme! 😊

Regi, za celou školu Ti ze srdce děkuji a těším se na shledanou!

Martina

PS:

...už jsi určitě přišla na to, proč nemohl být můj příspěvek ve Sluchovinách tentokrát uveden jako první? 😊

Martina Michalíková, ředitelka školy

ZPRÁVIČKY Z MATEŘSKÉ ŠKOLIČKY

Překlad do ZJ

Školní rok 2025/2026 z pohledu vedoucí úseku.

Tento školní rok by si bezpochyby zasloužil hned několik přívlastků. Nevyzpytatelný, proměnlivý, produtivní, vstřícný, zajímavý… A možná ještě pár dalších. Které z nich patří do kolonky „kladné“ a které do kolonky „záporné“, to už záleží na tom, koho se zeptáte a v jaké fázi se právě nachází.

Pro mě jako vedoucí úseku bylo od samého začátku jasné jediné – tento školní rok bude jiný. A nemyslím tím jen nové děti, které k nám nastoupily se svým elánem, touhou hrát si a v některých případech také s pevným přesvědčením, že první měsíc nepromluví ani slovo.

Zato mamince při ranním loučení dokázaly velmi hlasitě a jednoznačně sdělit, že tady tedy rozhodně zůstávat nebudou. Ještě větší změnu však přinesla proměna našeho kolektivu.

Když jsme na začátku školního roku nastupovaly, zdálo se, že pojedeme ve víceméně osvědčeném složení. Osud – a vlastně i příroda – však měl jiné plány. Už po čtrnácti dnech bylo jasné, že letošní rok bude mimořádně produktivní nejen ve vzdělávání dětí, ale i v rozšiřování některých rodin. Dvě kolegyně totiž oznámily radostnou novinu, a tak se personální kolotoč roztočil naplno.

ZPRÁVIČKY Z MATEŘSKÉ ŠKOLIČKY

Najednou vedle několika „služebně starších“ kolegyň přibyla řada nových tváří. A protože ve školce stále nefunguje tlačítko „Stáhnout všechny potřebné informace“, bylo potřeba vysvětlovat, připomínat, ukazovat a občas i zachraňovat situace metodou pokus–omyl. Přiznávám, že ne vždy se mi podařilo předat vše včas. O to větší obdiv patří novým kolegyním, protože větu: „Ale to jsem nevěděla,“ jsem slýchala překvapivě zřídka. A to považuji téměř za malý pedagogický zázrak.

Ta největší změna po pracovní i lidské stránce mě však teprve čekala s nástupem nového pololetí. Koncem ledna naši školku opustila má dlouholetá spolupracovnice – Sluníčko. Nejen díky názvu třídy, ve které působila, ale především díky své povaze, optimismu a schopnosti rozdávat dobrou náladu kolem sebe. Její odchod pro mě znamenal nejen změnu pracovní, ale i lidskou.

Najednou jsem si uvědomila, jak rychle se dokáže proměnit něco, co jsme dlouhé roky považovaly za samozřejmé. Někteří lidé totiž nejsou jen součástí pracovního kolektivu. Stávají se součástí každodenního života natolik, že si jejich význam uvědomíme až ve chvíli, kdy vedle nás najednou nesedí.

ZPRÁVIČKY Z MATEŘSKÉ ŠKOLIČKY

Přestože jsme během roku často zastupovaly jedna za druhou a někdy měly pocit, že jsme současně učitelky, organizátorky, i krizové manažerky, podařilo se nám zvládnout vše podstatné. A nejen to. Pro děti i jejich rodiče jsme připravily řadu akcí, projektů, výletů a společných setkání. Někdy to vypadalo, že kalendář akcí žije vlastním životem a každé volné políčko bere jako osobní výzvu. Přesto se nám podařilo zachovat to nejdůležitější – aby dětem bylo ve školce dobře, aby se těšily na každý další den a aby rodiče věděli, že jejich děti svěřují do dobrých rukou.

Když se za tím vším ohlédnu, vidím rok plný změn, improvizace, spolupráce, smíchu i občasného povzdechnutí. Rok, který nebyl vždy jednoduchý, ale rozhodně nebyl nudný. A pokud něco letošní školní rok opravdu potvrdil, pak to, že školka není jen budova plná hraček. Je to živý organismus, který funguje díky lidem. A já mám velkou radost, že se u nás nové kolegyně rozhodly zůstat. Zřejmě totiž přišly na to, co už víme dávno – že je u nás ve školce vlastně velmi dobře.

Veronika Králíčková, zástupkyně MŠ

ZPRÁVIČKY Z MATEŘSKÉ ŠKOLIČKY

PŘEDŠKOLÁCI

Rok utekl jako voda a z naší mateřské školy bude odcházet devět dětí do 1. třídy. Patří mezi ně Antonín, Melisa, Anežka, Adam, Amálka, Kamil, Tobias, Curtis a Vlastimil. Stanou se z nich školáci a rozloučí se s mladšími kamarády, kteří ještě příští rok zůstávají v mateřské škole.

Naše předškoláky ze třídy „Kytička“ čeká důležitý krok, v září se z nich stanou prvňáčci. Mezi ně patří:

Antonín

Do naší mateřské školy nastoupil v polovině školního roku a delší dobu se sžíval s pravidly. Občas se u něj střídají nálady, ale pokud ho něco zaujme, tak se do práce pustí zvesela. S nadšením sportuje a rád objevuje svět, učí se novým věcem a baví ho počítání.

Věříme, že mu začne chutnat i výborné jídlo z naší kuchyně.

- *Těšíš se do školy? Jo.*
- *Máš už aktovku? S drakem.*
- *Co se budeš ve škole učit? Papat rohlík.*

Anežka

Je to veselá a kamarádská holka, která je ráda středem pozornosti a veškerého dění. Ve školce je velkou pomocnicí a ráda pomáhá mladším dětem. Velice se těší do 1. třídy a již od září se každý den ptá, kdy už bude moct jít do školy. Má ráda výtvarné činnosti, tanec, zpěv a je pro každou legraci a lumpárnu.

ZPRÁVIČKY Z MATEŘSKÉ ŠKOLIČKY

Melisa

Je to naše klidná, tichá myška, která je zvídavá a hodně toho ví. Je stydlivá a ostýchavá a delší dobu si hledá cestu k cizím lidem. Je to také velká pomocnice a můžeme se na ni vždy spolehnout. Ráda zpívá, tančí a tvoří. K nám do školy se už moc těší, protože se tam bude potkávat i se svým starším bráškou.

Ze třídy „Mašinka“ tento krok udělají děti:

Adam

Adámek je chlapec, který je vždy připraven pustit se do každé nové aktivity, a jen máloco ho nechá v klidu. Do všeho se vrhá po hlavě a taky to chce stihnout první. Rád pomáhá nejen všem tetám, ale také svým kamarádům, a když je potřeba něco zařídit, můžeme se na něj spolehnout.

Věříme, že svou energii ve škole správně využije.

- Těšíš se do školy? Jóó, úplně moc.

- Co se chceš ve škole naučit? Hlavně počítat, ale jinak všechno.

- Co si s sebou zabalíš do aktovky? Pouzdro a knížky.

Kamil

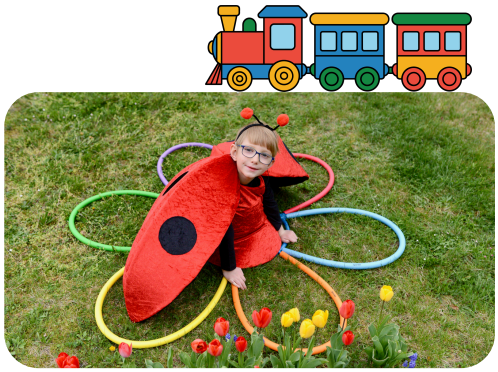

Kamil je usměvavý chlapec, který rád přiloží ruku k dílu. Baví ho činnosti spojené s péčí o domácnost a ochotně pomáhá tam, kde je potřeba i ve školce. Je milým kamarádem a s chutí se zapojuje do společných aktivit s dětmi.

Věříme, že jeho ochota pomáhat a pracovitost budou velkou předností i ve škole.

ZPRÁVIČKY Z MATEŘSKÉ ŠKOLIČKY

Curtis

Curtis je zvídavý chlapec, který má spoustu otázek a ještě více nápadů. Chce porozumět světu kolem sebe, a proto neustále objevuje, zkoumá a pátrá po odpovědích. Jeho nejčastější slovo je „Proč?“, a věřte, že jeho otázky dokážou potrápit i dospělé. Jeho bystrá mysl, zvídavost a smysl pro humor z něj dělají skvělého kamaráda, se kterým je spoustu srandy.

- Těšíš se do školy? Ano.
- Co se chceš ve škole naučit? Kotouly a hvězdu.
- Co si s sebou zabalíš do aktovky? Kočičku, srandovní knížky a nůžky.

Amálka

Amálka je klidná a laskavá holčička, která si vše ráda nejprve v klidu promyslí. I když bývá někdy ostýchavější a potřebuje dodat trochu odvahy, ví a zná toho opravdu hodně. Ve škole se chce naučit všechno, co už umí její starší sestřičky, ke kterým vzhlíží. Není to však jediný důvod jejího těšení. Velkou radost jí dělá také to, že do školy nastoupí spolu s kamarádem Tonikem. Ti dva si k sobě cestu najdou při každé hře, a tak není divu, že se na další společná dobrodružství těší i za školními lavicemi.

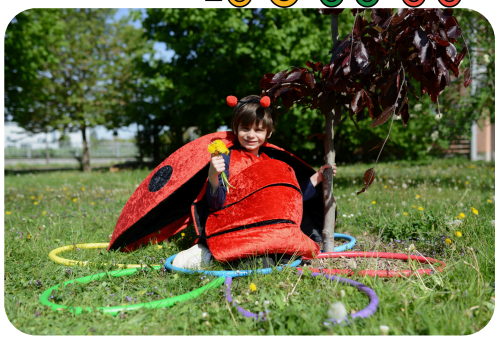
- Těšíš se do školy? Jo, moc.
- Co se chceš ve škole naučit? Psát, učit se.
- Co si s sebou zabalíš do aktovky? Hodně kokin.

ZPRÁVIČKY Z MATEŘSKÉ ŠKOLIČKY

Tobias

Tobias je klidný, a přestože bývá spíše tichý, dokáže překvapit tím, kolik toho ví a umí. Už teď zvládá něco, co většinu budoucích prvňáčků teprve čeká, a to je čtení prvních slov. Je velmi citlivý, vnímavý a srdíčko má na správném místě. Škola se pro něj stane dalším místem, kde bude moci naplno rozvíjet své schopnosti i dovednosti.

Ze třídy „Ovečka“ tento krok udělá:

Vlastimil

Vlastimil je usměvavý chlapec plný energie, nápadů a emocí. Nejraději kreslí, tvoří a povídá si o všem, co ho zrovna napadne. Má rád řád a své oblíbené věci vždy na správném místě. A pokud se někde objeví něco dobrého na zub, rozhodně to neunikne jeho pozornosti. Přestože občas zažívá bouřlivější chvilky, je to moc milý kluk, který nám často vykouzlí úsměv na tváři.

Milí předškoláci,

přejeme vám, ať vykročíte do základní školy s radostí, odvahou a úsměvem. Čeká vás spousta nových zážitků, kamarádství a věcí, které se naučíte. Všechny tety z mateřské školky na vás budou vzpomínat s láskou a úsměvem – na vaše hry, nápady, otázky i veselé příhody, které jsme společně zažili.

Přejeme vám mnoho školních úspěchů, hodné kamarády, trpělivé paní učitelky a radost z každého nového dne. Ať se vám ve škole líbí a ať do ní chodíte s chutí objevovat nové věci. Vždycky budeme rádi, když nás přijdete pozdravit, protože dveře naší školky pro vás zůstanou vždy otevřené.

Pavlína Borovičková, učitelka MŠ

Překlad do ZJ

UDÁLOSTI ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY

X NAŠI DESÁŤÁCI - a jejich sny

Chiara

Moravskou střední školu v oboru kuchař-číšník jsem si vybrala, protože mě lákala spíše praktická práce, kreativita a práce s lidmi. Chtěla jsem se naučit něco smysluplného, co má chuť a vůni a dokáže potěšit i zabavit.

Škola mi jednou bude možná chybět, protože to bylo místo, kde se pořád něco dělo. Každý den měl svůj rytmus, lidi kolem mě a malé příběhy, které teď beru jako samozřejmost. Až to skončí, zůstanou z toho jen vzpomínky, například jízda na traktoru s panem školníkem, pohřeb našich sešitů a dělání různých hloupostí.

Veronika

Vybrala jsem si Střední pedagogickou školu v Hradci Králové, protože chci pomáhat dětem, pracovat s lidmi a připravit se na své budoucí povolání. Myslím si, že je to dobré povolání.
Ráda také vzpomínám na základní školu a děkuji svým učitelkám i asistentkám za jejich trpělivost, podporu a vše, co mě naučily. Ráda vzpomínám na svou třídu a také na kamarádky z jiné třídy, se kterými jsem prožila spoustu hezkých chvil.

Denisa

Vybrala jsem si Moravskou střední školu, protože jsem nechtěla školu, kde se jen sedí a učí z učebnic. Chtěla jsem něco praktičtějšího, kde si můžu věci rovnou vyzkoušet a naučit se něco do života.
Obor kuchař-číšník jsem si vybrala proto, že mě baví dělat něco rukama a být v pohybu. Neumím si představit práci, kde bych celý den seděla. Líbí se mi, že ten obor je rozmanitý – jeden den vaření, jindy obsluha. Myslím si, že mi to do budoucna dá dobrý základ a otevře víc možností.
Na základní školu budu vzpomínat hlavně kvůli kamarádům a všem zážitkům, které jsme spolu prožili. Bavily mě sportovní aktivity, protože mám ráda pohyb a nejsem typ, co by seděl. Bylo to fajn období, na které budu ráda vzpomínat.

UDÁLOSTI ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Michael

Přihlásil jsem se na SŠ do Mohelnice na obor pečovatelské služby, protože v dnešní době přibývá spousta seniorů. Budu vzpomínat na základní školu a budu ji mít pořád v srdci. Moje třídní učitelka je úžasná, užili jsme si spoustu legrace – například pohřeb sešitů matematiky.

Filip

Přihlásil jsem se na SPŠ a SOU v Uničově, obor obráběč kovů, protože chci dělat mužskou práci a co nejdříve začít vydělávat peníze. Líbilo se mi, že ve třídě byla skoro furt veselá atmosféra. Na internát jsem chodil rád, když tam byl Richard. Když jsme měli trénovat na fotbal a Helena nás chtěla vzít, tak Pavla mě pustila.

Martin

Přihlásil jsem se na SŠ pro sluchově postižené ve Valašském Meziříčí, obor zahradnictví. Je tam velká škola, má hezké třídy a další místnosti. Také tam mám pár kamarádů. Je tam velké hřiště, já rád hraji fotbal. Těším se na nové kamarády na internátu.
Budu rád vzpomínat na naši školu, hlavně na dvě učitelky Kristýnu Sýkorovou a Pavlu Crhonkovou a asistentky Lenku Kučerovou a Adélu Turkovou a na vychovatele i ostatní provozní zaměstnance. Mám vás moc rád. Rád se přijdu podívat.

UDÁLOSTI ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY

IX

Petr

Letos odcházím ze základní školy. Dělal jsem přijímací zkoušky na naši střední školu.
Doufám, že mě přijmou.
Ve škole se mi moc líbilo. Budu rád vzpomínat na projektové dny. Také jsem měl rád internát,
hraní her, pečení a vaření v kuchyňce.
Ve škole jsem prožil hodně pěkných chvil. Přeji škole, aby se jí dobře dařilo. Také jí přeji
hodně hodných a prima žáků.
Děkuji za všechno.

Ivan

Do školy jsem nechodil tak často, ale mám ji rád.
Nejvíce mě bavil sport a různé hry. Rád jsem byl také s mladšími dětmi.
Dobře mi bylo i na internátě. Na školu budu vzpomínat v dobrém.

David

Školu mám rád a bude se mi po ní stýskat. Nejvíce mi budou chybět kamarádi a pedagogové.
Ve škole mě hodně bavil fotbalový kroužek. Rád si připomínám také celostátní sportovní hry.
Mám pěkné vzpomínky na akce, které jsem zažil se svou třídou a s učitelkami. Byly to hezké společné chvíle.
Děkuji za vše.

Tobiáš

Ve škole mi bylo dobře. Rád jsem si hrál a byl jsem s ostatními dětmi.
Měl jsem rád hry, stezky a projektové dny. Bavilo mě lego a puzzle.
Ve škole jsem zažil pěkné chvíle. Zůstane mi na ni hezká vzpomínka.

UDÁLOSTI ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Sportem ku zdraví i k medailím: Jak to žije v našich kroužcích?

Sport se aktuálním číslem Sluchovin táhne jako červená nit. Poté, co jsme všichni zaznamenali velký úspěch Barči Mlčochové v anketě Sportovec roku, se podíváme na další talenty v našich řadách. Víte, že se to i mezi dalšími žáky naší základní školy hemží zapálenými fotbalisty, basketbalistkami a atlety?
Je skvělé, že se sportu mohou věnovat i přímo na škole v rámci odpoledních kroužků, kde se energie žáků přetavuje v týmového ducha a skvělé výsledky.

Pondělky v režii míčových her

Basketbal
Pod vedením paní učitelky Heleny Sklenářové (s asistencí paní vychovatelky Jitky Náplavové a asistentky pedagoga Miroslavy Vilímcové) se tělocvična každé pondělí mění v basketbalové hřiště plné pohybu. Zatímco mladší děvčata se učí, že basketbal není jen o běhání za míčem, ta starší už pilují efektní otočky a výskoky na koš. Je to ideální spojení zkušeností a nováčkovského nadšení.

Fotbal
Ve stejný den ladí formu i fotbalisté pod taktovkou pana vychovatele Martina Bodnara (s asistencí paní vychovatelky Jitky Náplavové). Kluci netrénují jen pro dobrý pocit, ale poctivě se připravují na zápasy, které je v průběhu roku čekají. Na hřišti se potkávají ostřílení borci s těmi, kteří svět kopaček a gólů teprve objevují.

UDÁLOSTI ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Naše „síň slávy“ pro rok 2025/2026

Že se poctivý trénink vyplácí, potvrzují i čerstvé poháry ve vitríně:

Basketbal:

Turnaj Moravských škol v basketbale v Olomouci: nádherné 1. místo.

Fotbal:
Mikulášský turnaj v Olomouci: vybojované 2. místo.
Turnaj moravských škol v malé kopané v Olomouci: skvělé 3. místo a k tomu třešnička na dortu – Filip Kejval byl vyhlášen nejlepším brankářem turnaje. Gratulujeme k „betonové“ obraně!

„Všem našim sportovcům přejeme, aby jim radost z pohybu vydržela i nadále a aby se jim v nadcházejících zápasech i trénincích dařilo minimálně tak skvěle jako doposud.“

Lenka Šmerdová, učitelka ZŠ

UDÁLOSTI ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Paleta ticha

11. ročník mezinárodní výtvarné soutěže sluchově postižených žáků
(zaštítěn malíři Ivanou Hay a Adamem Dostálem)

Toyen / Chvála surrealismu
23. 4. – 25. 4. 2026

Pokud by návštěvník zavítal do naší školy v pátek 24. dubna 2026 v odpoledních hodinách, strnul by úžasem.

Pátek odpoledne a škola je plná žáků?

Na chodbách jsou rozloženy archy papírů, kolem kelímky s barvami, štětce, tužky, palety, gumy.

Kolem každého papíru – a je to pořádně velký papír – pětice dívek (a sem tam nějaký hoch).

Žáci soustředěně pracují – teď, v tuto chvíli, kdy by již měli radostně mířit do svých domovů?

Cože? (Téměř) nikdo z dívek a chlapců právě nezírá do svého chytrého telefonu? Splněný sen každého pedagoga?

Ano – to je naše Paleta ticha

UDÁLOSTI ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Ve dnech 23. 4. – 25. 4. 2026 proběhl v naší škole 11. ročník mezinárodní výtvarné soutěže sluchově postižených žáků. Jako vždy vznikla krásná umělecká díla, která jsou vhledem do světa surrealismu, snů a umění 20. století, zosobněného malířkou Toyen.

Součástí soutěže byl společný úkol pro družstva:
Velkoformátová malba temperovými barvami - úkolem bylo vytvořit kompozici z interpretace vylosovaného malířského díla Toyen a z portrétního snímku umělkyně.

Tradicí se již v naší soutěži staly individuální výtvarné práce, tentokrát se jednalo o surrealistickou koláž.
Součástí soutěže byl pestrý doprovodný program: vernisáž výstavy obrazů malířky Ivany Hay a malíře Adama Dostála, společenský večer spojený se soutěží Ztracené symboly Toyen a závěrečná vernisáž spojená s vyhodnocením vítězů.

Soutěžilo devět družstev. Naši školu zastupovalo družstvo (vedené Mgr. Kateřinou Vitáskovou a Mgr. Pavlou Crhonkovou) v sestavě:

Turková Veronika, X. třída
Henslová Anna, IX.A třída
Kalejová Marcela, IX.A třída
Mihálová Věra, IX.A třída
Kejvalová Vendula, VIII. třída.

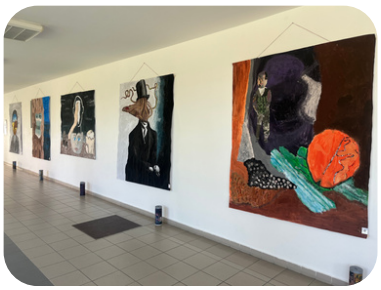
UDÁLOSTI ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Vznikla nádherná díla. Vybrat nejlepší z nich bylo skutečně obtížné! S volbou těch nejlepších maleb i koláží, které vznikly během naší soutěže, si skvěle poradila nezávislá komise z patronů letošního ročníku, malířky Ivany Hay, malíře Adama Dostála a malířky Bronislavy Šnajdrové. Součástí soutěže byly rovněž ceny diváků, které v obou kategoriích (skupinová malba a individuální koláž) vybrali samotní účastníci tajným hlasováním.

Výsledky soutěže jsou následující:

Toyen (velkoformátová malba) – ceny poroty

1. místo – Základná škola s mateřskou školou pre deti a žiakov so sluchovým postihnutím internátna, Drotárska cesta 48, 811 04 Bratislava
2. místo – MŠ, ZŠ a SŠ pro sluchově postižené, Riegrova 1, 370 01 České Budějovice
3. místo – Základní škola a mateřská škola pro sluchově postižené, Mohylová 90, 312 09 Plzeň

Toyen (velkoformátová malba) – cena diváků
Střední škola, základní škola a mateřská škola pro sluchově postižené, Olomouc, Kosmonautů 881/4, 779 00 Olomouc

Surrealistická koláž (individuální práce) – cena diváků
Laura Wagnerová, Mateřská škola, základní škola a střední škola Gellnerka Brno, Gellnerova 1, 637 00 Brno – Jundrov

UDÁLOSTI ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Surrealistická koláž (individuální práce) – cena poroty
1.místo – Laura Wagnerová, Mateřská škola, základní škola a střední škola Gellnerka Brno, Gellnerova 1, 637 00 Brno – Jundrov
2.místo – Tereza Vrzalová, MŠ, ZŠ a SŠ pro sluchově postižené, Riegrova 1, 370 01 České Budějovice
3.místo – Anna Yaremchuk, Střední škola, základní škola a mateřská škola pro sluchově postižené, Holečkova 104/4, Praha 5 – Smíchov

Naši žáci tentokrát cenu poroty nezískali. Neklesáme však na mysli, neboť jsme v kolektivní malbě získali cenu diváků – a navíc, za dveřmi již přešlapuje následující 12. ročník soutěže Palety ticha, který se bude konat na jaře 2027 a nabídne další příležitosti k úspěchu mladých malířů z celé republiky.

A na závěr poděkování od vedení školy:
Je na místě poděkovat nejen organizačnímu výboru (Mgr. Kristýna Sýkorová, Bc. Adéla Turková, Mgr. Kristýna Odstrčilová Kučerová, Mgr. Veronika Štefková, Mgr. Miroslav Šnajdr a Mgr. Václav Voják), ale také takřka celému kolektivu učitelek a asistentek ZŠ. Velké díky patří také kolektivu vychovatelů, kteří zajišťovali ubytování účastníků soutěže. Pochvalu zaslouží bezesporu skvělý a ochotný kuchařský tým. V neposlední řadě patří uznání a dík našemu kreativnímu školníkovi Tomáši Pavlovskému

Autor příspěvku: Mgr. Miroslav Šnajdr

Akci je věnován
Televizní klub neslyšících ze 17. června 2026
https://www.ceskatelevize.cz/porady/1096066178-televizni-klub-neslysicich/226562221800010/

Překlad do ZJ

STŘÍPKY Z PRAKTICKÉ ŠKOLY

TANEČNÍ SOUTĚŽ STŘEDNÍCH ŠKOL

Dne 5. května se na ZUŠ Žerotín v Olomouci uskutečnila Taneční soutěž praktických škol.
Zúčastnila se jí také naše střední škola spolu s dalšími třemi školami z Prostějova, Nového Jičína a Olomouce.
Celou akci vymyslel a zorganizoval náš milý kolega David Pelíšek, kterému patří velké poděkování za skvělou atmosféru a hladký průběh soutěže.
Naši žáci vystoupili s choreografií na píseň z filmu Rebelové, kterou připravila naše kolegyně Tereza Dokoupilová. Taneční číslo sklidilo velký úspěch a naše družstvo získalo krásné první místo, Druhé místo obsadila škola Jistota z Prostějova, třetí skončil Nový Jičín a čtvrté místo získala SŠ prof. V. Vejdovského z Olomouce.

Součástí programu bylo také vystoupení manželů Globových z organizace Balet Globa.
Globovi byli také členové poroty spolu s Eliškou Hlavsovou.
Celá soutěž měla velký úspěch a už teď se těšíme na další ročník.

Kateřina Kozárová, asistetka pedagoga SŠ

STŘÍPKY Z PRAKTICKÉ ŠKOLY

JAKÉ TO JE BÝT PRVÁKEM?

Žáků prvního ročníku SŠ jsme se zeptali, jak se jim líbí na naší škole. Zde jsou jejich odpovědi:

Ve škole mám rád tělocvik a vaření, také rád tančím. Ve vaření jsem dobrý. Baví mě práce venku na zahradě a z teoretického vyučování mě baví český jazyk. Na internátě mám spoustu kamarádů, výlety s internátem jsou super, ve volném čase zde máme různé soutěže. Odpoledne někdy chodíme do obchodu a na internátě si mohu uvařit kávu.

Laďa S.

Ve škole mě nejvíce baví pečení, práce v dílnách a ve čtvrtek výtvarná výchova. V pátek mě baví tancování. V pondělí se těším na sportovní kroužek. Mám tu hodně kamarádů. Vaří tu dobré jídlo. Těším se, až v červnu budeme jezdit na výlety.

Denisa K.

Na střední škole mám rád vaření. Baví mě sportovní kroužek s Davidem. Obědy jsou dobré. Baví mě angličtina. Před odpolední výukou si vaříme kávu.

Viktor M.

STŘÍPKY Z PRAKTICKÉ ŠKOLY

Na střední škole se mi líbí keramika. Baví mě vaření, práce na zahradě zalévání rostlin a sázení. Ve škole jsou dobré předměty třeba český jazyk a anglický jazyk. Mám tady dobré kamarády, je s nimi sranda. Jídlo mi chutná. Chodím do sportovního kroužku, který vede David. Líbí se mi také zahradní slavnost a tancování. Mám rád hudebku, zpívání, práce na počítači. Líbí se mi i volná pauza.

Vojtěch F.

Ve škole mám ráda práce venku na zahradě. Baví mě angličtina. Mám ráda vaření a jsem ve vaření dobrá jako Láďa. Na internátě mám kamarády a ráda bych byla příští rok více na internátě, protože chodíme na výlety a je zde sranda. Ráda tancuji.

Marie M.

Ve škole mám kamarády a rozumím si s nimi. Baví mě vaření s panem učitelem Davidem. Líbí se mi také na internátě, protože je zde legrace a jezdíme společně na výlety. Tuto školu bych si určitě vybral znovu.

Martin F.

DRUŽINA A INTERNÁT

Naše družinové dobrodružství

I v tomto pololetí u nás ve školní družině panovala přátelská atmosféra plná smíchu a dobré nálady. Každý den jsme si společně užívali hry, tvořili jsme a získávali nové zážitky.

V zimě jsme si užili spoustu radovánek – koulovali jsme se, stavěli sněhuláky a nechyběla ani zimní olympiáda. Velkým zážitkem byl také maškarní bál plný krásných masek, tance, her a soutěží. Rádi trávíme čas i venku na hřišti, kde si užíváme pohyb a společné hry.
Nejprve jsme se společně rozloučili se zimou vynášením Morany.

Poté jsme s příchodem jara začali pozorovat přírodu, poznávali jsme jarní květiny a povídali si o tom, jak se o ně starat. Velikonoční období jsme strávili tvořením – vyráběli jsme ozdoby, učili se plést pomlázky a říkali si básničky.

Velmi zajímavý byl program se zvířátky – želvami a ještěrkami. Mohli jsme si je pohladit a dozvěděli jsme se o nich spoustu nových informací. Vyrazili jsme i do Pevnosti poznání, kde jsme si vyzkoušeli různé pokusy a prohlédli zajímavé expozice. Připomněli jsme si také Světový den zdraví, kdy jsme cvičili a učili se o zdravém životním stylu.

DRUŽINA A INTERNÁT

Každý měsíc nás provází pohádka, kterou si nejen vyprávíme, ale také dramaticky ztvárňujeme. Do konce školního roku se ještě těšíme na návštěvu hasičů a mobilního planetária.

Školní družina je pro nás místem, kde zažíváme spoustu hezkých chvil a každý den něco nového.

Barbora Bořilová, vychovatelka ŠD

DRUŽINA A INTERNÁT

ČAS JE NEÚPROSNÝ A NEZASTAVÍ

Nám na internátě to ale vůbec nevadí. Víme totiž, že každý týden nás čeká něco, na co se můžeme těšit. A víte, co je nejlepší? Že se takhle protěšíme až k letním prázdninám! Pojďte se potěšit s námi několika fotografiemi – třeba vám čekání na prázdniny uteče o něco příjemněji.
Žádný zmar, akcím zdar!

Zimní olympijské hry
K zimní olympiádě patří pořádná koulovačka. A správná starší ségra vždy kryje záda té mladší i proti přesile.

Zooinventura
Nakrmit mlsné kozy na Zooinventuře byl rozhodně snazší a příjemnější úkol, než počítat přelétavé kotuly veverovité.

Bowling
Snaha o dokumentaci bowlingového klání je pro vychovatele disciplína na vlastní nebezpečí.

DRUŽINA A INTERNÁT

Výlet do Šternberka

Poznáváme okolní města. Prvním z nich je Šternberk. Cesta vlakem a svačinka na lavičce – základ každého pořádného výletu.

Den Země

Včely, hmyzí hotel i odpadky s překvapivě dlouhým životopisem. Den Země nám připomněl, proč má smysl chránit planetu, na které žijeme.

Výlet do Tovačova

Ani drobné dopravní peripetie nám nezkazily jarní výlet do Tovačova. Z hráze jsme pozorovali námluvy vodních ptáků i vyhřívající se kapry. Dubová alej vedoucí k zámku pamatuje už ledacos – v dubnu k tomu přidala i náš výlet.

Pálení čarodějnic

Duben jsme zakončili filipojakubským odpolednem u ohně, se špekáčkem v ruce a koštětem připraveným ke startu. Úspěšní absolventi čarodějnických disciplín získali letecký průkaz koštěte.

Julie Gregorková, vychovatelka

Překlad do ZJ

CO SE U NÁS DĚJE?

Barča a sportovec roku

Moje spolužačka Barbora Mlčochová zažila opravdu výjimečný den, na který jen tak nezapomene. V pátek se v Městském domě v Přerově konalo slavnostní setkání sportovců, kde byli oceněni talentovaní a úspěšní mladí sportovci z Olomouckého kraje. Celá akce začala slavnostním uvítáním, kde se postupně představovali jednotliví sportovci a jejich úspěchy. Atmosféra byla velmi příjemná, slavnostní a zároveň plná očekávání.

Barbora byla mezi pozvanými, protože si díky svým sportovním výkonům opravdu zasloužila uznání. Věnuje se především hokeji, kde dosahuje skvělých výsledků, ale kromě toho se zapojuje i do atletiky a školního basketbalu. Je vidět, že má ke sportu blízko, a že ji pohyb opravdu baví. Velkou zásluhu na jejím rozvoji má také její učitelka Helena Sklenářová, která ji podporuje, trénuje a pomáhá jí růst nejen jako sportovkyni, ale i jako člověku.

Překlad do ZJ

CO SE U NÁS DĚJE?

Když přišlo na samotné předávání cen, napětí by se dalo krájet. Barbora netrpělivě čekala, jestli zazní právě její jméno. A pak to přišlo, byla oceněna! Dostala krásnou cenu od hejtmana Olomouckého kraje, diplom, knížky a také nádhernou růži. Bylo vidět, že má obrovskou radost a že si ten moment opravdu užívá. Nechybělo ani společné focení, aby měla památku na tento významný den.

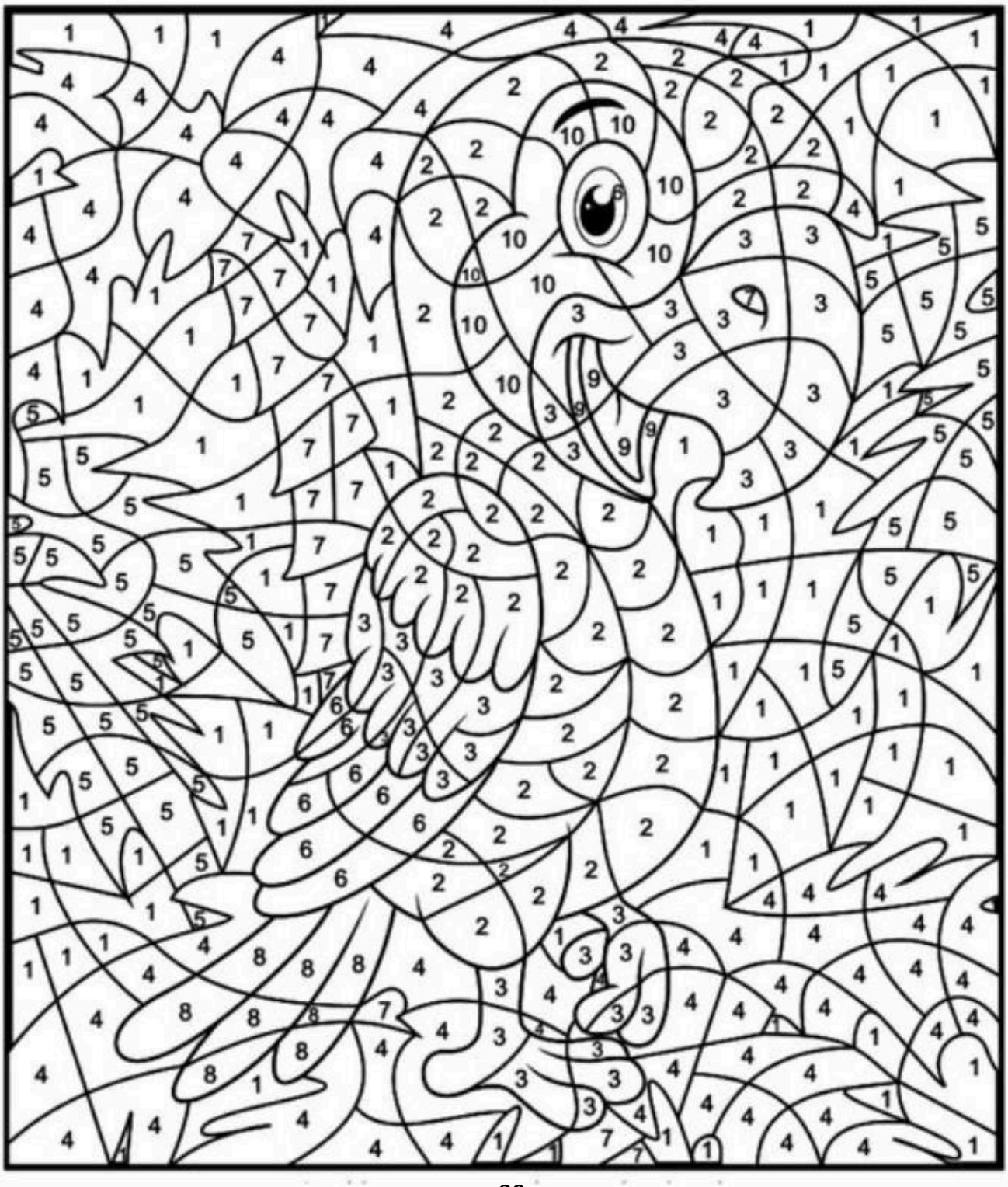
Po oficiální části následovalo menší pohoštění. Sportovci si mohli vybrat různé jídlo, pití a užít si příjemnou atmosféru s ostatními. Bylo tam hodně dobrého jídla a všichni si to užívali nejen jako ocenění své práce, ale i jako odměnu za všechno úsilí, které do sportu dávají.
Barbora byla po celé akci velmi spokojená a šťastná. Největší radost ale určitě měli i její rodiče, kteří na ni byli právem pyšní. Vidět své dítě, jak je oceňováno za svou snahu, píli a talent, je pro každého rodiče něco výjimečného. Tento den byl pro Barboru nejen odměnou za její dosavadní úspěchy, ale také motivací do budoucna, aby ve sportu pokračovala a dál se zlepšovala.

Anna Henslová 9.A

ZÁBAVA, POČTENÍ A LUŠTĚNÍ

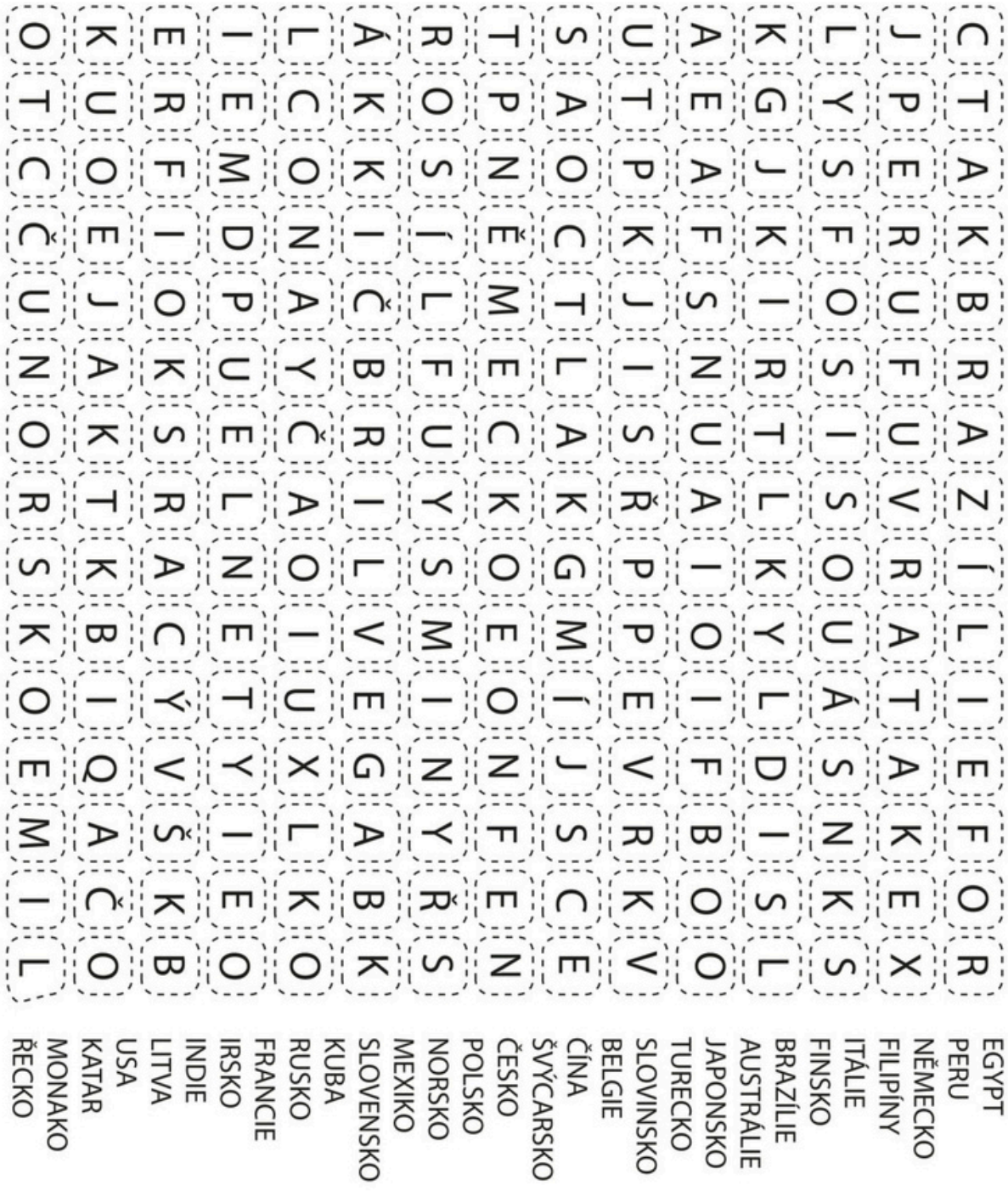
Vykresli obrázek podle čísel

yellow	red	orange	green	light green	blue	brown	purple	rosa	dark yellow
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

ZÁBAVA, POČTENÍ A LUŠTĚNÍ

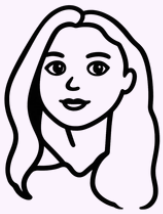
OSMISMĚRKA ZE ZEMĚPISU

KOČVARA DESIGN

REDAKČNÍ TÝM

Julie G.

Barča

Marcela

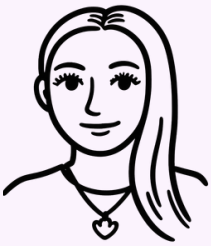
Kristýna

Daria

Lenka Šm.

Lenka Št.

Anička

Regina

Jakub

Julča

Adéla

Markéta

Lenka Zb.

Pavlína

Barbora B.

Autoři portrétů: Terezka Hrochová, Věrka Mihálová, Sára Skálová, Julie Říhová, Johanka Borunská, Martin Veselský, Štefan Géczi

Na 14. čísle Sluchovin spolupracovali: Martina Michalíková, Regina Valentíková, Lenka Štelclová, Lenka Šmerdová, Lenka Zbořilová, Daria Kubínová, Julie Gregorková, Barbora Bořilová, Kristýna Odstrčilová Kučerová, Markéta Munzarová, Kateřina Kozárová, Anna Henslová

Děkujeme za spolupráci.

redakcni.rada@sluch-ol.cz